

Izraelská speciální operace

Popis

Desetimilionový Izrael dnes vyláďá v Gaze, Sýrii, Libanonu, Jemenu a do toho je třeba zahrnout speciální vojenskou operaci proti devadesetimilionovému Římu. Premiér Netanjahu ukazuje, že nemá žádnou měřidlovou strategii, a vtahuje svět do velkého problému.

Krátce po zahájení leteckého izraelského útoku na Řím oslovil premiér Benjamin Netanjahu Římské občané a vyzval je, aby útok pochopili jako příležitost ke svobodě a pomohli svrhnout tamní teokratické režim. Pokud to myslel vážně, pak podléhá stejnému omylu jako Vladimir Putin, jenž si myslel, že stačí zahájit na Ukrajině pouhou speciální vojenskou operaci a režim se zhroutí sám, protože kdo by obětoval životy za nepopulární a zkorumpovanou politiku v Římu s nepřítelem a spáchem? Až na prezidenta Zelenského?

Podobně jsme se mýlili, když jsme se zdráhali uvěřit, že by Rusové byli ochotni dělat dobu v tak neuvěřitelných počtech umřelých za Rusko a Putina. Až na Rusko je příliš esvová dělina, že na Ukrajině se pouze brání agresivnímu postupu Západu. V Římu to nebude jinak. Římské režim je daleko dříve perské civilizace a kdysi nesmírně populárního zoroastrického náboženství. Je to kultura, která dráždí celou společnost enstvá pohromadě, a proto dnes v Římu nebude vůbec záležitost ani na tom, kdo jsou sunnité a kdo šité, protože všichni se sjednotí proti agresorovi, který bombarduje a zabíjí jejich spoluobčany.

Nechce se mi věřit, že by to Netanjahu nevěděl. Zdá se mi, že jeho vystoupení je pouhé divadlo, které zakrývá, že žádnou strategickou vizi pro svět jedné nemá. Kolik těch, kteří chtějí, aby Izrael vlastní vůlí bombarduje v Sýrii, vede válku proti Hamásu v Gaze, nemá ukončit enou operaci v Libanonu, bojuje proti Hóšm v Jemenu a k tomu si jako vedlejší věc vezme válku s celým Římem? Až chce Izrael dosáhnout těchto mnoha etnami války a expanze? Existuje nějaká vize, která by sjednotila síly na všech těchto frontách?

Převodná vojenská doktrína Izraele razila strategii krátkých rozhodných výlek, přičemž evropská proti nestátním aktérům. Podobnou strategii má i Rusko, nečtyř upadlo do dlouhé opotřebované války s Ukrajinou. Tě se dají i Izrael snažit vyhnout. Dnes do nás mnozí postupně zabírají. Hamás v Gaze je oslaben, ale přesto je jako guerilla, kterou dnes Izraelci pronásledují a snaží se ji zabránit v pohybu. Stejně tak Hizballáh přesto je na jihu Libanonu. Je to podobné tomu, čím jsme prošli Zápád v boji s Talibanem. V Afghánistánu jsme každé taktické boj vyhráli, ale jsme došli k závěru, že strategická prohra. Neměli jsme životaschopnou strategii máru, která bychom chtěli nastolit. A stejně tak dnes Netanjahu nemá žádnou marovou strategickou vizi pro region.

Kronika ohlazení smrti

Ať už Izrael Hamásu v Gaze cokoliv, ať mu zasadí jakoukoliv ránu, Hamás je dál. Stejně jako Taliban v Afghánistánu, Hamás ani Hizballáh nejsou pouhé vojenské guerilly, ale jsou to sociální struktury. Mají svou sociální a zdravotnickou dimenzi a prorať se společenství. Nelze je vojensky porazit. To by musel Netanjahu vyčistit celý národ. A podobné je to s Íránem. Írán není jen teokratický, autoritativní režim, o kterém my jsme přesto měli jen bledé svědění, ale je to specifická kultura a politický systém, který na poměry arabského světa je poměrně výjimečný a po nějaké době volby. Íránci se s tímto státem identifikují dokonce i tehdy, když jsou politikou otráveni a od politiků nic dobrého nečekají.

Ale pokud je Izrael pod Netanjahem stále bez celkové strategie, k čemu má jeho sloužit jeho další válka s Íránem? Jak je možné za váleku s Íránem, když právě probíhá jednání o jeho jaderném programu s USA? Ta se vedla právě proto, aby se zabránilo výleku národnímu konfliktu. Tím, co se stalo, dal Izrael najevo, že na jednáních nesejde, žádným jednáním nevycházíme, žádným partnerům nevycházíme. Pak ale sestupujeme do chaosu. Sestupujeme do doby, kdy platí pouze výhrady a kdy platí pouze vojenská síla.

Český ministr zahraničí je velmi pochopený pro izraelské útoky na Írán. Možná už zapomněl, jak si stál, že pomáháme Ukrajině, ale nemáme žádnou celkovou strategii, čeho chceme dosáhnout. Podobně si už zřejmě včera nepamatuje, že úplně stejně bez celkové vize a strategie jsme strádali i na vojenské misi v Afghánistánu.

Co se děje vlastně opravdu pochopit na posledních krocích Izraele? Jak je možné, že se zahájil válku, přesto se nevydá erpaly všechny diplomatické možnosti? Proč podporujeme někoho, kdo nemá žádnou měrovou strategii? Ve skutečnosti se izraelský národ stal rukojmím premiéra Netanjahua, který vede válku, protože pokud by nastal mír, hrozilo by mu vězení. Netanjahu potřebuje udržet válečný stav co nejdéle. Ten jediný mu dělá problémy: židovští politici, kteří chtějí mír. A tak je ochoten věst jednu válku za druhou. Teď je ale hroší, že se rukojmím Netanjahua stávají i mě. Válka s Íránem otevře možnost daleko větší eskalace, než byly dosavadní izraelské operace. Írán zahnaný do kouta mě může učit cokoliv. Írán má mě za to, že pomáhá Rusko. Izrael má mě vtáhnout do konfliktu USA, ať už Trump zaměří nebo nevodně cokoliv.

Jeden z našich státních zasedání Rady bezpečnosti OSN, který bylo svoláno právě kvůli útoku Izraele na Írán, řekl, že mu to celá připomíná slavný Májquez v románu Kronika ohlášena smrti. V knize jde o to, že podle zvykůho právě je v jednom městě vyhlášena vražda. To zabít je nesmyslné, přesto k němu neaprosně dojde. Nic ten Írán neodvrátí, i když vlastně nemá žádný smysl a nic nevydá. Obávám se, jestli se pomalu stáje více nesmiáme s tím, že žijeme v nesmyslném, chaotickém světě, kde už nedokážeme odvrátit žádnou blízkou katastrofu. Už jenom při ohlášení

Datum vytvoření en

17.06.2025